

Karjalan Heimo

KARJALAN SIVISTYSSEURAN ÄÄNENKANNATTAJA

(Perustettu 1906)

Numero 1—2

Helsingissä helmikuun 28. pnä

1959

Lehti ilmestyy Helsingissä kerran kuussa, tarpeen mukaan kaksois- ja juhlanumeroina. - Tilaushinnat: 500 mk vuosik. ja 300 mk puolivuosik. - Ilmoitushinnat: Koko sivu 15.000 mk., ½ siv. 8.000 mk ja ¼ siv. 6.000 mk - Neuvottelukunta: Aleksi Lahelma, Rafael Engelberg, Onni Okkonen, Eijo Vesanen, Boris Karpela, Eino Rahikainen, Huoti Koski ja W Keynäs. - Päätoimittaja Kosti Pamilo, toimiston hoitaja Alli Lahelma, Pamilo toimeen 10 321. Lehden toimitus ja konttori osoite Helsinki, K., Kasarmik. 25 C., 3 kerros. Puh. 664 394.

Waassila Keynäs 75 v.

Huhtikuun 3 päivänä 1959 täyttää meidän ystävämme, tämän seuramme tulisieluisimpia miehiä Waassila Keynäs 75 vuotta. Nuoremman polven täytyy hyvin tarkoin syventyä karjalaisen historian tutkimiseen, ennenkuin pääsee selville siitä työsarasta, jonka ystävämme on karjalaisuuden saralla kyntänyt.

Seuramme arkistot ja »Karjalaiset Pakinat» tietävät paljon, mutta vain niiden olemassaoloajalta. Waassila Keynään toiminta karjalaisuuden puolesta on alkanut jo paljon ennemmin, kuin 1906, jolloin seuramme perustettiin.

Näemme hänet poikasena Vienan Karjalassa. Sieltä hän siirtyi juoksupojaksi ja yleni »Tiskimieheksi» Etelä Pohjanmaalla. Kouluun teki mieli, mutta silloin oli vanhoilla ja viisailla kauppiailta sellainen tapa, että nuorta, reipasta poikaa kasvatettiin kauppa varten, eikä mielellään lähetetty kouluun »pilattavaksi». Niinpä Waassilankin enot

ehdottivat, että ota heidän elämisestään esimerkiksi ja käy sitä elämän koulua. 18-vuotiaana hän on Amerikoissa monien muiden karjalaisten tavoin. Sinne saapuu kuitenkin viestejä Vienan Karjalaisen Liiton perustamisesta ja tulepa lehtinen »Karjalaisia Pakinoita». Nämä saivat nuoreen mieheen sellaisen innon, että matka alkoi Suomeen. »Karjala tarvitsee karjalaisia opettajia» ja niin näemme hänet Jyväskylän seminaarissa. Meidän on helppoa selailla historian lehtiä ja huomata ystävämme jo Seminaarin johtajana Repolassa, siis uusia karjalaisia opettajia kasvattamassa.

Näin jatkuu kulku. Karjalan Sivistysseurassa virka seuraa toistaan, valtiovalta tarvitsee hänen asiantuntemustaan j.n.e.

Lisäämmekin tähän seuramme puheenjohtajan kirjoituksen Waassilan täyttäessä 70 vuotta.

Harvoille heimolaisistamme on kummilahjana suotu niin paljon todella kestävä harrastusta ja

Martti Haavio 60 v.

— Suomen Akatemian jäsen, runoilija ja kansanrunouden tutkija, professori Martti Haavio täytti 60 vuotta Helsingissä 22. 1. 59. Hän on syntynyt Temmeksessä, tullut ylioppilaaksi 1918 ja valmistunut fil. kandidaatiksi 1921 sekä väitellyt tohtoriksi 1932. Samana vuonna hän tuli Helsingin yliopiston dosentiksi ja vuodesta 1947 lähtien hän oli suomalaisen ja vertailevan kansanrunouden tutkimuksen professori. V. 1956 hänet nimettiin Suomen Akatemian jäseneksi.

halua palvella heimonsa asiaa ja elää sen monissa kohtalon vaiheissa kuin Waassila Keynäälle on suotu.

Elää orastavan kansallisen heräämisen innostavat päivät ja olla mukana kylvämässä sitä siementä, josta vähitellen rupesi versomaan ja viheriöimään toivo paremmasta ja valoisammasta tulevaisuudesta Kalevalan kansalle, heimomme vapauden hauras ja hallanarka itu.

Elää mukana ne moninaiset vaiheet, joiden aikana hento oras näytti milloin juurtuneen, milloin takatalven tuiskuissa kuituneen ja kuolleen.

Elää kohtalokas routa-aika, jolloin vuosi vuoden jälkeen halla vei valmistuvan viljan.

Vieköön vain halla viljan. Pantakoon vain leipään puolet petäjäistä. Silti uskon, silti yritän: kahta syvemmät ojat kaivan. Tällaista Saarijärven Paavon peräänantamatonta uskoa ja korvenraivaajan sisua on varmaan monesti tarvittu myös Waassila Keynään jo taivalletun elämäntaipaleen varrella.

Uskoa, jatkaa työtä ja aloittaa alusta, silloinkin kun monet ovat menettäneet uskonsa. Toivoa silloinkin, kun monet ovat jo kaiken toivon heittäneet. Siinä eräitä Waassila Keynään persoonaan liittyviä ominaisuuksia, piirteitä meille karjalaisille tutussa henkilökuvassa, jolle me nuorempi polvi annamme erikoisen arvon. Se olkoon meille tavoiteltavana esikuvana.

Karjalan Heimo ja koko karjalainen heimo liittyy merkkipäivänänne lukuisiin onnittelijoihinne.

Avoim kirje heimo- veljille

Karjalan Sivistysseura on karjalaisten kauppiesten puoli vuosisataa sitten perustama sivistyksellinen järjestö. Sinulle se tuskin kaivannee lähempää esittelyä. Olethan ollut ehkä mukana joko sen perustamisvaiheissa tai myöhemmän ajankohtana. Edelleenkin tapaavat sen jäsenjoukossa tuttuja nimiä: Ahavia, Arhippaisia, Ipatteja, Jekusia, Mattisia, Mauroja, Mikkoloita, Mitroja, Nykäsiä, Rahikaisia, Rajamaita, Remsuja, Rohkimaisia jne. jne. Nämä nimet liittyvät monin tavoin seuramme vaiheisiin, mutta ne kertovat myös omaa tarinaansa heimolaistemme menestyksestä liike-elämän piirissä.

Seuran työlle on aina ollut ominaista sen jäsenistön harrastus karjalaisuuden vaalimisessa ja heimoperinteen ylläpitämisessä. Myös Sinulta on liiennyt niin aikaa kuin taloudellista ja henkistäkin tukea näille yhteisille riennoille. Ja näin on työemme puolivuosisataisen taipaleen ohittaneena jättänyt myös näkyvää jälkeä. Tästä ja monesta muusta toimintaamme liittyvästä olet varmaan selvillä. Ehkäpä olet verestänytkin näitä asioita seuramme 50-vuotisjulkaisusta »Suvulta suvulle», joka ilmestyi syksyllä 1957.

On kuitenkin niin, että uhrautuvinkin into, palavinkin harrastus laimenee, ellei työlle ja toiminnalle ole olemassa taloudellisia edellytyksiä. Monet hyvät asiat ja aloitteet odottavat seurammekin piirissä toteuttamistaan. Ne edellyttävät varoja, joita seuralla ei ole, mutta, jotka on jostakin hankittava.

Lehtemme, »Karjalan Heimon» palstoilla ovat monet heimomme kynämiehet näitä asioita selvittelleet. Erikoisesti joulunumerossamme on näitä asioita käsitelty ja myös tuotu esille keino rahavarojen hankkimiseksi. Seurallemme on tarjoutunut ainutlaatuinen tilaisuus kohentaa taloutensa.

Olemmekin nyt asian ydinkysymyksessä — Onnenpotkuarpajaisissa. Seuramme on saanut yhdessä eräiden muiden järjestöjen kanssa luvan toimeenpanna koko maata käsittävät suurarpajaiset. Arpojen myynti aloitettiin 21. 1. 1959 ja myynti päättyy 6. 4. 1959.

Jokainen karjalainen on enemmän tai vähemmän synnynnäinen kauppias. Meillä on todellisia kauppiasperinteitä. Näistä sukuominaisuuksista me olemme — ja syystäkin ylpeitä. Nyt meidän niin minun kuin Sinunkin olisi yhdistettävä heimo-harrastuksemme kauppiasperinteeseemme. Meidän olisi annettava kauppiasiehenä tukemme seurallemme, joka arpajaisjärjestelyissä tulee kääntymään jokaisen karjalaisen, myös Sinun puoleesi. Mitä useampi meitä on yhteisellä asialla, sitä paremmin Onnenpotku-arpajaisien sampo »jauhaa» seurallemme kultajyväsii.

Seura on ryhtynyt laajoihin toimenpiteisiin myynnin järjestelyissä. Arpoja on saatavissa kautta maan. Ja mikäli niitä ei paikallisesti olisi